

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Betingelser, hvis ikke det hele skal blive en Svikmølle. Det har jeg her i Rigsdagen fremhævet gennem Aarene Gang efter Gang, og det har jeg ogsaa fremhævet i det Udvalg, hvor vi sidst har drøftet disse Ting. Hvis det er rimeligt at yde Tilskud til Eksport af Kreaturer, er det sikkert lige saa rimeligt, om Smørproducenterne forlanger Tilskud til Smøreksperten, thi Forholdet mellem Eksportprisen for Smør og Produktionsprisen er lige saa daarligt som Forholdet mellem de tilsvarende Priser for Kreaturerne. Og skulde man yde Tilskud til baade Kreatur- og Smørekspert, kunde det samme være rimeligt for Ægeksperten.

Det er jo heller ikke umuligt, at der inden for Industrien let kunde opstaa en Eksport, hvor der var Mulighed for Afsætning til lønnende Priser, hvis man kunde faa et Statstilskud til Eksport. Jeg tror derfor, at det ærede Medlem, før han beklager sig over min manglende Forhandlingsvilje paa dette Omraade, burde overtænke de Konsekvenser, et saadant Tilskudssystem medfører. Dernæst er det da ogsaa indlysende, at dersom man skal yde Tilskud til et Erhverv til Eksport, maa i alt Fald een Betingelse stilles, og det er den, at Produktionen maa reguleres efter Afsætningsmulighederne. Hvis et Erhverv ikke kan afsætte sin Produktion hverken herhjemme eller ved Eksport, kan det jo ikke nytte noget at give Statstilskud, for at der kan eksporteres, idet der saa bliver Mulighed for at eksportere, selv om Produktionen i sig selv giver betydeligt Tab. Derfor er det, at der, saaledes som man har gjort det med Hensyn til Svineproduktionen, maa foretages en Begrænsning af Produktionen. Det er det, jeg har sagt Gang efter Gang, at hvis man overhovedet vil ind paa at give Tilskud, maa Produktionen reguleres, saaledes at man saa nogenlunde har Garanti for, at Produktionen staar i Forhold til de Afsætningsmuligheder, der er til Stede.

Hvis man ikke vil det — og det har man jo afvist fra det ærede Medlems Side —, har jeg hævdet som mit Standpunkt, at saa er der ingen anden Vej end den, at man maa lade Priserne regulere Produktionen. Det er det, man fra de ærede Medlemmers Side har ment var urigtigt, og det er endogsaa fremhævet over for mig forleden, at det er umuligt med Hensyn til Produktionen af Kreaturer, idet den vil være lige stor, hvad enten Priserne er lave eller høje; vi har et vist Antal Kreaturer til Eksport, og dem maa vi af med, saa hvis vi ikke giver et Tilskud til det Formaal, bliver det en Un-

derskudsforretning. Jeg vil gerne i saa Henseende give et Par Oplysninger.

For det første vil jeg oplyse, at med Hensyn til Smørret viser det sig, at Priserne naturligvis efterhaanden regulerer Produktionen. Da vi havde den højeste Smørekspert, for 5-6-7 Aar siden, var den paa 171 000 t, men da Priserne i de følgende Aar faldt, faldt ogsaa Produktionen, og den gik ned til 139 000 t. Ingen, som kender dansk Landbrug, tror dog, at danske Landbrugere ikke meget let kan producere saa meget Smør, at der ogsaa i Aar kunde blive 171 000 t til Eksport; Kreaturerne giver efterhaanden mere og mere Smør, saa hvis Priserne var lønnende, vilde Produktionen gaa op i Stedet for at gaa ned, men da Priserne nu ikke har været lønnende, har Landbrugere naturligvis reguleret Produktionen nedad.

Og det samme er Tilfældet med Hensyn til Kreatureksperten. Jeg ved vel, at Landstingsmand Jøsen Christensen har hævdet, at der er 300 000 Kreaturer aarligt til Eksport, hvad enten Priserne er gode eller daarlige, og ud fra denne Opfattelse gør han saa gældende, at til de Kreaturer, der ikke kan afsættes paa Hovedmarkederne, men maa afsættes paa de sekundære Markeder, bør man yde et Tilskud, der kan dække Forskellen mellem den højeste og den laveste Eksportpris.

Jeg tror ikke, at det er helt urigtigt, at dansk Landbrug uden større Anstrengelse kan eksportere 300 000 Kreaturer aarlig. Da vi eksporterede det højeste Antal — jeg tror, det var i 1929 —, androg Eksporten 287 000 Kreaturer aarlig, og det viser jo, at det ikke skulde være umuligt at komme op paa en Eksport paa 300 000 Kreaturer nu, hvis Priserne er lønnende. Men hvis man saa vil se paa, hvordan det er gaaet i de 5 Aar, efter at vi fik det store Prisfald eller den større Begrænsning af vor Eksport sydpaa, har vi gennemsnitlig fra 1932 til 1936 kun haft en Eksport paa 140 000 Kreaturer om Aaret, det vil sige ikke engang Halvdelen af det, vi havde i 1929. Saa har vi fra Statens Side ydet en Støtte til Landbruget paa dette Omraade gennem Tilskud til Destruktion, og i de Aar er der destrueret saadan noget som 70 000 Kreaturer aarlig. Det er ikke nogen ringe Støtte, der her er ydet, men alligevel er hele Antallet til Eksport og Destruktion kun naaet op paa 210 000 Dyr aarlig. Det vil altsaa sige, at trods denne store Støtte har man alligevel inden for Landbruget reguleret Produktionen saa meget, at den er gaaet ned med ca. 80 000 fra det, den var oppe paa i 1929. Derfor har jeg afvist